

La dona i el seu paper en la vida religiosa

Dv, 8/03/2019 per Catalunya Religió

([Rosa Masferrer-Unió de Religiosos de Catalunya](#)) Avui, dia 8 de març, ens felicitarem, es faran accions per celebrar i fer-nos visibles. Es publicaran milers de notícies i es llegiran manifestos arreu del món. Moltes instantànies quedaran gravades per sempre, si no a les nostres memòries, sí en els arxius històrics.

Felicitats a totes! És el nostre dia i tothom ho sap. Felicitats, però, pel què som i construïm.

Es parla i es discuteix molt del "paper de la dona": en el món, en la societat, en l'Església, en la vida consagrada... I s'omplen pàgines de paraules i celebrem congressos i trobades, per esbrinar entre totes i tots, aquest "paper" de la dona. I verdaderament, és d'agradir perquè ho fan molt seriosament i amb honestedat.

Quina reflexió faig jo avui? Realment desitjo que no tinguem "cap paper a fer" enlloc. Ni en la vida religiosa! No us espanteu. Dit així pot impactar. Ja sé que no és més que una expressió, però de vegades les expressions acaben engendrant conductes i les conseqüències.

Nosaltres, les dones, així com, els homes, no hem de fer cap paper enlloc. És a dir, no hem estat cridats a la vida per fer "cap paper" sinó a viure únicament el motiu pel qual hem estat "creats i cridats" a ser. Creats a "imatge" i "semblança" de Déu. Cridats a ser la imatge del seu Fill.

Diu Sant Pau als Romans: "Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui Ell ha decidit cridar, perquè Ell que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu fill" (Cf. Rm 8, 28-29).

Viure segons el voler de Déu: Aquesta és la raó de ser- per a mi - en la vida religiosa i on se'ns demani o calgui. Malauradament, la presència del pecat va introduir massa aviat la submissió d'uns sobre els altres i aquesta realitat ha anat

travessant la història humana fins als nostres dies, deixant al seu pas, víctimes i injustícies. Però, tot i això, no invalida el voler de Déu sobre l'home i la dona. I la nostra tasca és actualitzar la voluntat de Déu. Per a que tots els esforços i treballs que apuntin cap a ella són ben mirats i aplaudits per tots.

Per això em nego a fer o tenir "cap paper" en la vida. Ara bé, aplaudeixo i m'uneixo a totes aquelles dones que desgranem la nostra raó de ser i, concretament en la vida religiosa: ser dones i ser consagrades.

Segures i fermes en Aquell que ens ha cridat: Animem-nos a seguir reproduint la seva imatge, de manera que, amb l'Esperit al cor i el Crist a les mans, traspuem a tort i a dret la seva misericòrdia, saviesa, guiatge, ensenyança, el seu amor.

Anunciem a tot arreu la Bonanova, segons el do que cadascuna ha rebut del Senyor. Amb el cap ben alt i els peus ben arrelats a la terra. Recorrem camins, pugem allà on calgui o baixem fins al mateix infern dels nostres germans més desvalguts, per tal que a tothom arribi l'anunci del Crist.

Que el nostre bon fer-on sigui que ens trobem fent la missió-emmudeixi tota persona amb intencions distorsionades, ancorades en filosofies o postures excloents, que discriminen sense embuts, pensant tenir la raó i la veritat.

Beneïdes som del Senyor! Benaureses si som del Senyor!

Gna. Rosa Masferrer Felip, religiosa de Sant Josep de Girona i vicepresidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya

Sabies que més del 75% dels membres de la [#vidaconsagrada](#) Catalunya són [#dones](#)? Avui, [#DiadelaDona](#), destaquem en xifres la presència de la dona religiosa i la seva important tasca!
pic.twitter.com/LVmHoiEUms

— Unió de Religiosos de Catalunya (@ReligiososCat) [8 de març de 2019](#)